



Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το πρακτικό της 5/2017 συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου.

Αριθ. Απόφασης 65/2017

«Περί του από 20/02/2017 εγγράφου του Συλλόγου Εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Μολάων».

Στους Μολάους σήμερα στις 21 Μαρτίου 2017, ημέρα Τρίτη και ώρα 17,30, συνήλθε το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μονεμβασίας σε τακτική δημόσια συνεδρίαση στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μονεμβασίας, ύστερα από την με αριθμό 5/16.03.2017 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε και δημοσιεύθηκε νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, αφού σε σύνολο είκοσι επτά (27) μελών του Δημοτικού Συμβουλίου βρέθηκαν παρόντα τα είκοσι ένα (21) δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

- | | |
|-----------------------------|--------------------------|
| 1. Αβδούλος Σπύρος | <i>Πρόεδρος Δ.Σ.</i> |
| 2. Βελιώτης Ευστάθιος | <i>Αντιπρόεδρος Δ.Σ.</i> |
| 3. Χαραμή-Νατιώτη Αλεξάνδρα | <i>Γραμ/τέας Δ.Σ.</i> |
| 4. Καλογερίνης Ηλίας | <i>Αντιδήμαρχος</i> |
| 5. Κουτσονικολής Χαράλαμπος | <i>Αντιδήμαρχος</i> |
| 6. Μαυρομιχάλης Κων/νος | <i>Αντιδήμαρχος</i> |
| 7. Σουρλάς Ιωάννης | <i>Αντιδήμαρχος</i> |
| 8. Τραϊφόρος Παναγιώτης | <i>Αντιδήμαρχος</i> |
| 9. Χριστάκος Σταύρος | <i>Αντιδήμαρχος</i> |
| 10. Αλειφέρη Παναγιώτα | |
| 11. Βουνελάκης Γεώργιος | |
| 12. Γεωργακάκου Αικατερίνη | |
| 13. Κολλιάκος Ιωάννης | |
| 14. Παπαδάκης Πιερρής | |
| 15. Παπούλη Δέσποινα | |
| 16. Πετράκης Χρήστος | |
| 17. Τσαφατίνου Κατερίνα | |
| 18. Δουμάνη Σοφία | |
| 19. Κουλουβάκος Βασίλειος | |
| 20. Σταθάκης Νεκτάριος | |
| 21. Αναγνωστοπούλου Ελένη | |

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Λεκάκης Δημήτριος
2. Μαρούσης Χαράλαμπος
3. Νερατντζουλάκη-Ρεπαπίνου Ζωή
4. Σπυριδάκου Θεοδούλη
5. Κόκκορης Παναγιώτης
6. Λυριωτάκης Ιωάννης

Η Συνεδρίαση έγινε παρόντος του Δημάρχου κ. Ηρακλή Τριχείλη.

Από τους Προέδρους των Δημοτικών Κοινοτήτων, των Τοπικών Κοινοτήτων και των εκπροσώπων των Τοπικών Κοινοτήτων, παραβρέθηκαν οι: Γεωργουδής Ιωάννης Δ.Κ. Νεάπολης, Γεώργας Σωτήριος Τ.Κ. Αγγελώνας, Μάρκος Παναγιώτης Τ.Κ. Αγίου Γεωργίου, Μπατσάκης Κων/νος Τ.Κ. Αγίων Αποστόλων, Τζάκας Γεώργιος Τ.Κ. Ελαίας, Ραμάκης Κων/νος Τ.Κ. Κουλεντίων, Αρτινιός Παναγιώτης Τ.Κ. Λιρών, Χουσάκος Δημήτριος Τ.Κ. Μονεμβασίας, Χριστοφοράκης Παναγιώτης Τ.Κ. Νομίων, Καρούνης Μιχαήλ Τ.Κ. Πακίων, Κληρονόμος Κων/νος Τ.Κ. Ταλάντων, Ροβάτσος Μιχαήλ Τ.Κ. Χάρακα.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε η κ. Παπαδάκη Ευγενία, υπάλληλος του Δήμου για την τήρηση των πρακτικών.

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου εισηγούμενος το 1ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έδωσε το λόγο στους εισηγητές του θέματος, λέγοντας ότι παρίστανται στη συνεδρίαση η Πρόεδρος των εργαζομένων, η κυρία Κρέζου, ο κ. Παναγάκος Γενικός Γραμματέας, η κυρία Παπαδάκη και η κυρία Μανωλάκου.

κ. Ιωάννης Κολλιάκος: Εγώ θα πω δυο πραγματάκια όσον αφορά το ιστορικό της υπόθεσης. Με τον Καλλικρατικό Δήμο το 2011 είχαμε την ατυχία πραγματικά να πέσουμε σε έναν κυκεώνα μεγάλων αλλαγών, μεγάλων παρεμβάσεων με όλη αυτή την κρίση που έχει συμβεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Ένα λοιπόν από τα θέματα ήταν και το θέμα της υγείας, ήταν το θέμα του Νοσοκομείου των Μολάων. Τότε αντιμετωπίσαμε δύο μεγάλα θέματα, το ένα ήταν της παιδείας με σχολεία που κλείνανε και το δεύτερο ήτανε το Νοσοκομείο των Μολάων και το Κέντρο Υγείας της Νεάπολης. Περισσότερο όμως με των Μολάων που μπορώ να πω ότι πέρασε από πάρα πολλά κύματα. Θυμάμαι τότε ότι μαζί με το Δήμαρχο και με άλλους συμπολίτες μου επισκεφθήκαμε σχεδόν όλους τους υπουργούς που πέρασαν από το Υπουργείο Υγείας, ξεκινώντας από το 2011 με τον υφυπουργό τον κ. Τιμοσίδη, τον κ. Λοβέρδο, τον κ. Γεωργιάδη, τον κ. Λυκουρέντζο, όσοι υπήρχανε τότε όλους τους είδαμε και έγινε μια διαδικασία και ένας αγώνας μεγάλος απ' όλες τις πλευρές ώστε να διατηρηθούν πράγματα για το νοσοκομείο μας. Στο δια ταύτα φτάνω να θυμίσω και να πω ότι το Νοσοκομείο το Μολάων υπήρχε αυτόνομο, και όταν λέω αυτόνομο εννοώ με δικό του πρόεδρο και δικό του διοικητικό συμβούλιο εδώ και πάρα πολλά χρόνια, από την ίδρυσή του το 1967. Με τις αλλαγές αυτές που έγιναν στο τέλος δημιουργήθηκε το Γενικό Νοσοκομείο Λακωνίας και εκεί που υπήρχαν δύο οργανισμοί έχουν συγχωνευθεί και οι δύο οργανισμοί των δύο νοσοκομείων, έχουν πέσει, να το πω απλά και λαϊκά, μέσα σε ένα καλάθι και στην ουσία έχει μπερδέψει πάρα πολύ τα πράγματα. Συνήθως το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό. Αρχίσανε να ζητάνε γιατρούς απ' το Νοσοκομείο των Μολάων να ανέβουν στη Σπάρτη, αρχίσανε να ζητάνε προσωπικό και ούτω καθεξής. Εμείς τώρα ξαναφέρνουμε το θέμα αυτό στο Δ.Σ., για μένα το σημαντικότερο είναι ότι θα πρέπει πάντοτε ο Δήμος ο δικός μας, οι δημότες μας, όλος ο κόσμος που βρίσκεται δίπλα απ' το Νοσοκομείο, να φωνάζει πάντοτε και να ζητάει το αυτοδιοικητο. Αυτό σημαίνει ότι όταν έχεις μία δικιά σου διοίκηση μπορείς να κινηθείς πιο γρήγορα και να διεκδικήσεις τα δικαιώματά σου. Τώρα συνήθως πάει στο Νοσοκομείο, βάζουν σε προτεραιότητα το μεγάλο το Νοσοκομείο και το μικρό μένει πίσω, αυτό είναι ξεκάθαρο. Εγώ τουλάχιστον που τυγχάνει να είμαι και 27 χρόνια εργαζόμενος εκεί μέσα έχω ζήσει απ' το 1990 που ξεκίνησα την εργασία μου στο χώρο αυτό, αυτό ό, τι και να γίνει δεν πρόκειται να μου το αλλάξει κανένας. Εάν δεν καταφέρουμε να ξαναφέρουμε το Νοσοκομείο των Μολάων να έχει τη δική του διοίκηση και τη δική του οργανική υπόσταση θα έχουμε κάθε μέρα διάφορα προβλήματα και θέματα.

κα Κρέζου (Πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου Μολάων): κ. Δήμαρχε, κ. Πρόεδρε, κύριοι Αντιδήμαρχοι και Δ.Σ. και Πρόεδροι των Τ.Κ. και πολίτες ευχαριστούμε πολύ που ανταποκριθήκατε στο αίτημά μας. Στα πλαίσια της διαβούλευσης που βγήκε στον αέρα αρχές Φεβρουαρίου και ενημερωθήκαμε, γιατί σα Σύλλογος Εργαζομένων το παρακολουθούσαμε το θέμα στενά, αφού είχαμε τις πληροφορίες ότι θα βγει μία πρόταση από το Υπουργείο και συγκεκριμένα από το ΚΕΣΥΠΕ για διαβούλευση. Ενημερωθήκαμε από τη διοικήτρια του Νοσοκομείου Μολάων ότι ήρθε ειδοποίηση αρχές Φεβρουαρίου. Μπήκαμε λοιπόν σε μία διαδικασία, ξεκινήσαμε το διοικητικό συμβούλιο και αποφασίσαμε ότι πρέπει να κάνουμε στα πλαίσια αυτής της διαβούλευσης κάποιες επαφές. Οι επαφές ήταν με τους βουλευτές Λακωνίας, έτσι κρίναμε στην αρχή και την ίδια μέρα στείλαμε και προς το Δήμαρχο και όλους τους Δ.Σ. Θεωρούμε ότι το Νοσοκομείο Μολάων είναι αναπόσπαστο κομμάτι και νευραλγικό σημείο του Δήμου Μονεμβασίας. Έχετε ζήσει κι εσείς την έλλειψη, τα τελευταία χρόνια, των αγροτικών ιατρών και στα περιφερειακά ιατρεία του Δήμου. Αυτό έχει ανάγνωση και έχει συμβεί καθόλου τυχαία γιατί με τις περικοπές που έχουν υποστεί και οι αγροτικοί γιατροί, άλλοι έχουν φύγει για το εξωτερικό και άλλοι προτιμούν τα αστικά κέντρα που είναι πλησίον των σπιτιών τους. Ο πολίτης πρέπει να έχει και πρωτοβάθμια υγεία και δευτεροβάθμια στο Δήμο Μονεμβασίας. Με τους οργανισμούς λοιπόν σ' αυτό το σχέδιο νόμου με τις προτάσεις που έχουν γίνει, μία πρόταση είναι με ενοποιημένο οργανισμό, που σημαίνει ότι οι κλίνες που έχουν οι Μολάοι θα αθροιστούν με τις κλίνες του Νοσοκομείου Σπάρτης, που σημαίνει ότι ο αριθμός θα είναι 240 κλίνες και ανάλογα με αυτό θα οριστεί και όλο το προσωπικό. Δηλαδή οργανισμός είναι αυτό που θα χτιστεί, όλο το προσωπικό και όλο αυτό το οικοδόμημα με τις κλινικές, με τα εργαστήρια, με τα πάντα συν το διοικητικό συμβούλιο φυσικά που θα υπάρχει. Αυτό όπως καταλαβαίνετε εάν

συμβεί σημαίνει ότι η ιατρική υπηρεσία θα είναι με διευθυντή ιατρικής υπηρεσίας στη Σπάρτη, η νοσηλευτική υπηρεσία αντίστοιχα, η διοικητική και η καινούργια υπηρεσία που προτείνεται στο νομοσχέδιο, επαγγελματιών υγείας, που είναι το παραϊατρικό όλο. Με μεγάλη ευκολία λοιπόν, γιατί δε θα έχουν και τα έξοδα μετακίνησης των γιατρών και του λοιπού προσωπικού, θα μετακινούν προσωπικό. Θα είναι μεγαλύτερη η διευκόλυνση γιατί δε θα υπάρχει το οικονομικό κόστος που αυτή τη στιγμή υπάρχει. Εάν δηλαδή μετακινήσουν έναν υπάλληλο από τους Μολάους στη Σπάρτη ή από τη Σπάρτη εδώ, πρέπει να δώσουν έξοδα μετακίνησης, εάν κάνουν όμως έναν οργανισμό αυτό το σκόπελο τον ξεπερνάνε πανεύκολα. Και έχουν περάσει και έχουν ψηφίσει εδώ και χρόνια νόμους που για υπηρεσιακές ανάγκες αν επικαλεστεί ένα διοικητικό συμβούλιο μπορεί να σε πάει για μία μέρα, για τρεις μήνες, για ένα χρόνο, για όσο θέλουνε. Υπάρχει η άλλη πρόταση της διασύνδεσης, η διασύνδεση είναι ένα διοικητικό συμβούλιο και στα δύο νοσοκομεία αλλά με δύο οργανισμούς, που αυτό σημαίνει κάτι αντίστοιχο που συμβαίνει και αυτή τη στιγμή. Που αυτή τη στιγμή είναι λίγο μπερδεμένο το πράγμα γιατί το 2012 βγήκε ένας οργανισμός, τον Απρίλιο, που μας έλεγαν ότι είμαστε διασυνδεδεμένα νοσοκομεία, με δικό μας δηλαδή οργανισμό εμείς, με δικό της η Σπάρτη αλλά με ίδιο διοικητικό συμβούλιο. Και τέλος του 2012, 31 Δεκεμβρίου βγήκε ένα άλλο ΦΕΚ το οποίο όριζε ότι έχουμε ενοποιηθεί, εξ ου και το Γενικό Νοσοκομείο Λακωνίας και με τη μία σφραγίδα. Αυτό λοιπόν το πράγμα από αρχές του 2013 μέχρι και τώρα που μιλάμε έχει λειτουργήσει και σα διασυνδεόμενοι να είμαστε ως ένα σημείο και τώρα τελευταία μας στέλνουν κάποιες απαντήσεις και σαν ενοποιημένοι, δειλά- δειλά. Εμείς λοιπόν σα διοικητικό συμβούλιο εξετάζοντας όλα αυτά και ζώντας τις καταστάσεις και επειδή είχαμε με όλα αυτά τα θέματα που έχουνε δημιουργηθεί και τα ξέρετε στην Ελλάδα και στα νοσοκομεία, είχαμε συνταξιοδοτήσεις, είχαμε παραιτήσεις, θέλουμε να είμαστε σίγουροι ότι το Νοσοκομείο Μολάων θα έχει μία πορεία και για το μέλλον, που δε θα κινδυνεύει, και δε θα κινδυνεύει να μειωθεί σε προσωπικό για οποιονδήποτε λόγο. Πιστεύουμε ότι αν έχουμε δικό μας διοικητικό συμβούλιο, ότι μπορεί κάποιος που έχει και το κέφι να το πάει πολύ μπροστά. Εμείς ζητάμε και τράπεζα αίματος να γίνει. Αυτά τα πράγματα όταν βάζεις στόχους πρέπει κάποιος –και εσείς το ξέρετε καλύτερα εδώ- να το πηγαίνει το πράγμα και να το παρακολουθεί. Και η μία παραίτηση κιάλας ενός γιατρού από το δικό μας το νοσοκομείο πριν δύο χρόνια ήτανε και γι' αυτούς τους λόγους, ότι τους λέγανε να πάνε για εφημερία στη Σπάρτη και δεν το άντεχε ο άνθρωπος, γιατί είτε στη Σπάρτη πήγαινε είτε πίσω εδώ έμενε πάλι ένοιωθε την πίεση των εφημεριών. Και το βασικότερο βέβαια και για μας σαν εργαζόμενοι είναι ότι με την ενοποιημένη διοίκηση ο Σύλλογος Εργαζομένων των Μολάων δε μπορεί, δεν είναι δυνατόν να έχει και εκπροσώπηση στο διοικητικό συμβούλιο της Σπάρτης, ούτε και οι γιατροί. Δηλαδή εμείς από δω, από τους Μολάους έχουμε την αναπληρώτρια διοικήτρια που συμμετέχει στο διοικητικό συμβούλιο της Σπάρτης και μία συμπολίτισσά μας που έχουν ορίσει και είναι από εδώ. Το υπόλοιπο όλο συμβούλιο είναι από την περιοχή της Σπάρτης.

κα Δουμάνη: Καλησπέρα κι από μένα. Θα ήθελα να πω καταρχήν ότι οποιαδήποτε διεκδίκηση είναι θεμιτή και μια που ο Γιάννης ο Κολλιάκος έκανε και μια ιστορική αναδρομή το τι κάνατε τα προηγούμενα χρόνια, βλέπω εδώ ότι είναι μαζί μας και η Φωτεινή η Μανωλάκου, που θυμάμαι κι εγώ δύο άτομα τρέχαμε κατά της ενοποίησης, αφισκοκολλούσαμε, μαζεύαμε υπογραφές πριν κάποια χρόνια. Θέλω να πω ότι ουδέποτε ενιαίος οργανισμός δε δημοσιεύθηκε, δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα και η ενοποίηση έγινε το 2012-2013. Καταρχήν θεωρώ παράλειψη, το είπα και την προηγούμενη φορά παρόλο που δε συζητήθηκε το θέμα, ότι δεν καλέσαμε την υποδιοικήτρια εδώ να μας δώσει κάποια στοιχεία. Υφίστανται πραγματικά αυτή τη στιγμή οι προϋποθέσεις του προσωπικού, τα αριθμητικά, τα τυπικά προσόντα, του εξοπλισμού πχ ασθενοφόρα, εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας ώστε να μπορέσουμε να πείσουμε την κοινωνία ότι η αυτονομία αυτή τη στιγμή θα έχει ως αποτέλεσμα τη διατήρηση ή και την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τον κόσμο; Προς το παρόν καμία απ' αυτές τις προϋποθέσεις δεν υπάρχει. Βέβαια μέσα στο έγγραφο σωστά και αληθώς λέγεται ότι με βάση τους συντελεστές του ΚΕΣΥΠΕ θα αυξηθεί και το ιατρικό προσωπικό και το νοσηλευτικό. Εγώ φυσικά δε συμφωνώ στο να καταργηθεί η οποιαδήποτε θέση οποιουδήποτε υπαλλήλου διοικητικού, είτε είναι ΥΕ είτε οποιασδήποτε άλλης. Πολύ σημαντικό είναι αυτό που είπε η κυρία Πρόεδρος για το θέμα της συμμετοχής των εργαζομένων στην εκπροσώπηση του συμβουλίου του νοσοκομείου, είναι άδικο το άρθρο 30 του Ν.4369/16, ότι συμμετέχουνε σ' αυτό οι μόνιμοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην έδρα του νοσοκομείου, δηλαδή στη Σπάρτη, αυτό είναι πραγματικά άδικο και πρέπει να διορθωθεί. Σαφώς το νοσοκομείο πρέπει να αποφασίζει για τα

πολύ σημαντικά θέματα λειτουργίας του, δηλαδή να έχει την οργανική αυτοτέλεια και την υπηρεσιακή, όπως είναι οι εφημερίες, πάρα πολύ σημαντικό και οτιδήποτε άλλο το απασχολεί. Τώρα έχετε και κάποια άλλα αιτήματα εδώ που τα έχω ψάξει, που είναι εύλογο το αίτημα για τη μονάδα τεχνητού νεφρού και απ' ότι έχω μάθει αυτό μπορεί να γίνει, αλλά ως προς το τμήμα αιμοδοσίας είναι δύσκολο γιατί υπόκεινται σε προδιαγραφές που είναι δύσκολο να υλοποιηθούν, αν σκεφτούμε ότι στη Γαλλία υπάρχουν μόνο τέσσερα τέτοια τμήματα. Δε θέλω να γίνω πιο συγκεκριμένη στις ειδικότητες και κουράσω τώρα, αλλά με αυτούς τους συντελεστές πάμε στους 30-33 γιατρούς, αν πάμε στους 33 πιάνουμε οροφή. Εγώ πάντως θεωρώ ότι οποιαδήποτε διεκδίκηση τη στηρίζουμε και θα το ψηφίσουμε, δεν έχουμε θέμα.

κα Αναγνωστοπούλου: Γεια σας. Χαίρομαι που σας γνωρίζω. Μιλώντας για το νοσοκομείο εμένα μου 'ρχονται δύο πράγματα στο μυαλό. Απ' τη μια οι εργαζόμενοι που είναι σήμερα κάποιοι απ' αυτούς εδώ και καταλαβαίνω την αγωνία τους και απ' την άλλη ο κάθε πολίτης που όταν έχει πρόβλημα υγείας που αλλού θα πάει, θα απευθυνθεί στο νοσοκομείο. Τα προβλήματα που άκουσα είναι πραγματικά πολλά, συμβαίνουν σε όλη τη χώρα, δεν είναι μόνο στο Νοσοκομείο των Μολάων, αλλά πρέπει να στοχεύσουμε να δούμε και ποιος φταίει για όλα αυτά. Σίγουρα φταίει οι πολιτικές οι οποίες εφαρμόζονται τουλάχιστον τα 6-7 τελευταία χρόνια, με την υποχρηματοδότηση, με τα εξαντλητικά ωράρια εργασίας και όλα αυτά κάνουν και τους πολίτες να βάζουνε πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, ενώ πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, ενώ πληρώνουν παροχές για την υγεία δεν μπορούν να ικανοποιηθούν. Αναζητούν κάτι έξω απ' το νοσοκομείο. Βέβαια έχει περάσει η νοοτροπία για χρόνια ότι το νοσοκομείο θα λειτουργεί σα μια σοσιαλιστική νησίδα μέσα σε έναν καπιταλισμό πάρα πολύ σκληρό αυτή τη στιγμή, που γύρω-γύρω θα υπάρχουν ιδιώτες, ιδιωτικά κέντρα, ιδιωτικά ιατρεία και στη μέση θα υπάρχει το νοσοκομείο για να μας εξυπηρετεί και μάλιστα σωστά. Και τώρα μπαίνει και η λογική του εξορθολογισμού, δηλαδή σου λέει ο άλλος ότι τόσα χρόνια γινόταν μια κατασπατάληση στα νοσοκομεία, πρέπει να σταματήσει αυτό το πράγμα. Πώς θα γίνει όμως; Και πάλι, αυτά που δίνουν είναι ανεπαρκή. Οι συνάνθρωποί μας αυτή τη στιγμή έχουν έρθει εδώ γιατί έχουν αγωνία για τη δουλειά τους, αν θα την κρατήσουν, αν θα έχουν τα χρήματα που πρέπει για να ζήσουν και ο ασθενής από την άλλη μεριά αν θα μπορέσει να έχει καλύτερευση στην υγεία του. Να μη δώσουμε νούμερα, πόσοι άνθρωποι δεν πάνε στο νοσοκομείο γιατί δεν τους καλύπτει το ασφαλιστικό τους ταμείο, πόσοι άνθρωποι δίνουν περισσότερα απ' ότι θα 'πρεπε να δίνουν. Βέβαια εδώ στη δική μας περιοχή έχω δει και συμπεριφορές του τύπου όλοι μαζί να σώσουμε το νοσοκομείο και έχουνε γίνει τέτοιες εκδηλώσεις στις οποίες και εγώ δεν είμαι αντίθετη, αλλά στα πλαίσια της αλληλεγγύης, της ανθρωπιάς για τον άλλο. Αλλά όταν γίνονται με την ελπίδα ότι μπορεί το νοσοκομείο να σωθεί βάζοντας όλοι μας σαν πολίτες αυτού του Δήμου το χέρι βαθιά και να δώσουμε χρήματα να το σώσουμε, να το σώσουμε πόσο; Ένα μήνα, μια βδομάδα, δέκα μέρες; Πόσο θα σωθεί το νοσοκομείο; Επομένως δε μπορούμε με αυτές τις λογικές να κάνουμε διάφορες συνεστιάσεις και να μιλάμε ωραία και την άλλη μέρα να 'ναι το πρόβλημα πάλι μπροστά μας. Το νοσοκομείο σώζεται πρώτα απ' όλα αν υπάρχουν χρήματα που δίνονται από την κεντρική εξουσία και αυτό δεν έχει πρόθεση να το κάνει, οποιαδήποτε διεκδίκηση και να γίνει, στον κ. Δήμαρχο είναι περισσότερο το βάρος πώς θα το χειριστεί όλο αυτό, οι εργαζόμενοι με κινητοποιήσεις, με σωστή βέβαια πορεία που μπορεί να διεκδικήσουν. Γιατί ως τώρα κ. Δήμαρχε η Λακωνία έλυνε τα προβλήματα σηκώνοντας το τηλέφωνο και τηλεφωνώντας σε βουλευτές. Όσον αφορά πώς θα στηρίξουμε το νοσοκομείο και πώς θα εξυπηρετηθούμε σαν ασθενείς. Αυτό γινόταν. Δε μας σώζει πλέον αυτή η μέθοδος, ίσα- ίσα μας πάει στα χειρότερα, οπότε τι κάνουμε; Βγάλτε τον κόσμο στο δρόμο, τους εργαζόμενους, τους πολίτες να διεκδικήσει αυτά που αξίζουν στο νοσοκομείο των Μολάων και να μην υποβαθμιστεί, γιατί έτσι όπως πάει το πράγμα θα κλείσει στο τέλος το νοσοκομείο.

κ. Σταθάκης: Να ρωτήσω κάτι τη Διονυσία, δεν ξέρω αν γνωρίζεις, έγινε κάποια συζήτηση στο Υπουργείο, απ' ότι γνωρίζω, για την ανεξαρτητοποίηση, αλλά υπάρχει ένα πολύ σοβαρό θέμα. Για να γίνει ανεξάρτητο χρειάζονται γύρω στα δέκα άτομα προσωπικό ακόμη και υπάρχει μνημονιακή δέσμευση. Αυτό το σταμάτησε κάποιος από μέσα που είναι από την περιοχή.

(διάλογος)

κ. Βουελάκης: Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε. Καταρχήν ευχαριστούμε που είστε εδώ σήμερα, ευχαριστούμε για την ενημέρωση. Η χρησιμότητα του Νοσοκομείου των Μολάων νομίζω είναι κάτι το οποίο δε χρειάζεται να το αναλύσουμε περισσότερο. Μόνο όσοι δεν έχουν περάσει από κει, μόνο όσοι δεν έχουν βρεθεί είτε ως ασθενείς είτε ως επισκέπτες δε μπορούν να καταλάβουν τι ρόλο παίζει αυτός ο χώρος υγείας στην ευρύτερη περιοχή όχι μόνο του Δήμου Μονεμβασίας αλλά και πέριξ αυτού. Η μέχρι τώρα πορεία του νοσοκομείου έχει δείξει ότι αυτός ο χώρος, ο οποίος είναι για όλους μας πιστεύω η ραχοκοκαλιά της δομής υγείας της περιοχής μας, είναι αναπόσπαστο κομμάτι με την ανάπτυξη του Δήμου. Είναι αναπόσπαστο κομμάτι και χωρίς αυτό το κομμάτι είναι αδύνατον να μπορούμε να ελπίζουμε σε μελλοντική ανάπτυξη του ίδιου του τόπου. Χαρακτηριστικά θα αναφέρω ένα παράδειγμα το οποίο το ζήσαμε με τον κ. Κολλιάκο το 2012, όταν ένας επιβάτης κρουαζιερόπλοιου ασθένησε. Τον φέραμε εδώ, ο άνθρωπος αυτός όταν έφυγε για τη Γερμανία απάντησε με τα καλύτερα λόγια, το λέω και ανατριχιάζω, και όχι μόνο αυτό, φανταστείτε να ήμασταν υποχρεωμένοι να τον πάμε ακόμα μακρύτερα. Άρα λοιπόν ξαναλέω ότι είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ανάπτυξης του τόπου αλλά και της υγείας του τόπου. Πιστεύω απόλυτα ότι η πολιτεία οφείλει και πρέπει να έχει συνέχεια, ειπώθηκε νωρίτερα, και πολύ σωστά, ότι κάποια στιγμή η πολιτεία επένδυσε σ' αυτό το χώρο. Σημαίνει ότι πίστεψε, τον αναβάθμισε, τον ανέβασε ψηλότερα γιατί ακριβώς ήξερε τη χρησιμότητά του στην περιοχή αυτή. Είμαστε ένας μεγάλος Δήμος, είμαστε γεωγραφικά μια μεγάλη περιοχή, μακάρι να υπήρχε ένα κεντρικό νοσοκομείο αξιόλογο, ένα πανεπιστημιακό νοσοκομείο και όλοι να πηγαίναμε εκεί, αλλά απ' τη στιγμή που –δεν ξέρω βέβαια, θεωρώ ότι η δομή υγείας της Σπάρτης δεν είναι και ότι καλύτερο από άποψη οργάνωσης και συγκρότησης- φανταστείτε λοιπόν να ενταχθεί αυτός ο χώρος σε μια ομπρέλα ενός χώρου που κι αυτός πάσχει. Αν ζητούσατε σήμερα ή συζητούσαμε να εντάξουμε το χώρο αυτό σε μια ομπρέλα μιας υγείας που πραγματικά ήταν οργανωμένη, πιθανόν να είχαμε οφέλη. Με το φτωχό μου το μυαλό νομίζω ότι η συρρίκνωση και η συνένωση, δηλαδή ένα σύστημα Καλλικράτη, πιθανόν να λειτουργήσει αρνητικά απ' ότι αν αυτός ο χώρος αυτονομείτο και καλείτο να αναπτυχθεί αυτόνομα μέσα από πρωτοβουλίες πολιτών, μέσα από τη δυνατότητα και τη διάθεση που μπορεί να δώσουν οι διοικητές και γενικότερα η ευρύτερη περιοχή. Είπε πολύ σωστά η κυρία Κρέζου, ότι ένα αυτόνομο νοσοκομείο με έναν καλό διοικητή και με ένα καλό προσωπικό, όταν αυτοί έχουν κέφι μπορεί να πάει πολύ μπροστά. Το πιστεύω. Επειδή στην Ελλάδα δεν έχουμε ένα δομημένο σύστημα, γενικά σε όλους τους τομείς, είτε λέγεται υγεία, είτε λέγεται παιδεία, στηριζόμαστε πάντα πραγματικά στο φιλότιμο και στο κέφι των ανθρώπων και εκεί πιστεύω ότι αυτό μπορεί να ισχύσει και μπορεί να πάει πολύ μπροστά αυτό το χώρο. Κλείνοντας θα πω ότι επειδή κατ' εμέ αυτή η δομή υγείας είναι πραγματικά αναπόσπαστο κομμάτι της ανάπτυξης του τόπου, εάν μπορεί να σταθεί ως αυτόνομο και αυτό η ιστορία του θεωρώ ότι το 'χει δείξει, δεν είμαι στο χώρο, εσείς ξέρετε καλύτερα από μένα, αλλά η ιστορία του έχει δείξει ότι μπορεί να σταθεί αυτόνομο, είναι πραγματικά μία κατεύθυνση προς την οποία κι εμείς θα πρέπει να κινηθούμε και να συνηγορήσουμε.

κ. Βελιώτης: Νομίζω ότι δεν τίθεται θέμα στο ότι θα συμφωνήσουμε στο ψήφισμα. Απλά μου δημιουργήθηκαν κάποια θέματα, κυρίως σε ό, τι αφορά το μετά, εάν ευοδωθούν οι προσπάθειες και αυτονομηθεί, επειδή υπάρχει κι ένα άλλο κέντρο υγείας, στη Νεάπολη, και στο παρελθόν, όσο ήταν και αυτόνομο το Νοσοκομείο των Μολάων ήτανε στη δικαιοδοσία του, και θα συμπληρώσω πάνω σε αυτό που είπε ο Γιάννης, το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό. Μιλώ για την περίοδο 2007-2010 που ήμουν Δ.Σ. στο Δήμο Βοιών, εγώ τότε είχα αναγκαστεί και είχα φτάσει στον εισαγγελέα, γιατί υπήρχε εδώ κάποιος άνθρωπος, ένας κακός διοικητής ουσιαστικά, είναι αυτό που είπατε, ένας καλός διοικητής μπορεί να τρέξει και να πάει οτιδήποτε ασχολείται πολύ ψηλά. Είχαμε την ατυχία τότε να 'χουμε μάλλον ένα κακό διοικητή και το μεγάλο ψάρι έφαγε το μικρό. Συρρίκνωσε το Κέντρο Υγείας Νεάπολης, πραγματικά το ισοπέδωσε και έγινε αυτό που λέτε, οι εργαζόμενοι της Νεάπολης έρχονταν στο Νοσοκομείο των Μολάων για να καλύπτουν τις άδειες των υπαλλήλων των Μολάων. Αποτέλεσμα; Δεν είχαμε ασθενοφόρα, μεταφέραμε εμείς το 2008 στις καρότσες των αυτοκινήτων τους ασθενείς και ο κ. Μαρσινόπουλος για το δικό του λόγο ήθελε να προστατεύσει το Νοσοκομείο των Μολάων, δε λέω όχι. Μάλιστα αν θυμάμαι καλά, τον τότε διευθυντή τον κ. Τάντουλο τρεις φορές τον είχε στείλει ΕΔΕ γιατί είχε τολμήσει να διεκδικήσει τα αυτόνομα, δηλαδή να έχει το Κέντρο Υγείας τα απαραίτητα. Υπάρχει και μία απόφαση στον παλιό Δήμο Βοιών, είχαμε πάει το θέμα στο Δ.Σ., άκρη δε βρήκαμε. Αν είναι να προκύψει αυτό και επειδή δε θα 'χουν οι Μολάοι προσωπικό –θα το διεκδικήσουμε το προσωπικό, με άλλο τρόπο- και πάρουμε πάλι από το Κέντρο Υγείας της Νεάπολης δε νομίζω ότι θα είναι ότι

καλύτερο αυτό. Γιατί και η Νεάπολη είναι ακόμα πιο απομακρυσμένη περιοχή από τις υπόλοιπες εδώ. Εάν λύσει το πρόβλημα η αυτονομία, μαζί σας, αλλά μην προκύψει μετά άλλο θέμα στη Νεάπολη. Ουσιαστικά λέτε ότι το Κέντρο Υγείας της Νεάπολης δε θα έχει καμία σχέση με το Νοσοκομείο των Μολάων αν αυτονομηθεί. Εμένα ουσιαστικά το μόνο που με βάζει σε σκέψεις είναι αυτό, επειδή ήδη έχει πρόβλημα το Κέντρο Υγείας, αν επανέλθουμε σε ένα καθεστώς - μπορεί να έτυχε τότε και ήταν ο συγκεκριμένος διοικητής και μάλιστα έμαθα μετά ότι είχε και περιπέτειες δικαστικές- αυτό δε σημαίνει ότι μπορεί να ισχύει, απλά είναι ένας προβληματισμός μου. Σ' αυτή την περίπτωση λοιπόν, τοποθετήθηκε η κυρία Δουμάνη, θα ψηφίσουμε θετικά να διεκδικήσουμε αυτό που θα διατυπωθεί εδώ με τον τρόπο που πρέπει να διατυπωθεί. Ευχαριστώ πολύ.

κα Δουμάνη: Μόνο για ένα δευτερόλεπτο γιατί ξέχασα, είναι εδώ και ο Γιάννης ο Γεωργουδής, ο Πρόεδρος της Δ.Κ. Νεάπολης. Εχθές πέρασε και είναι πολύ σημαντική αυτή η πρωτοβουλία και θα έρθει και Δ.Σ., και είναι καθ' ολοκληρία, είναι καθολικό αίτημα της τοπικής κοινωνίας της Νεάπολης, για οργανισμό ΕΚΑΒ στη Νεάπολη, είναι πολύ σημαντικό αυτό και νομίζω θα στηριχτεί από όλους, τους συλλόγους, τους φορείς, τις υπηρεσίες και θα το παλέψουμε κι αυτό.

κ. Κολλιάκος: Μία κουβέντα να πω σ' αυτά που είπε ο κ. Βελιώτης, είναι 100% σωστά. Δηλαδή αν είναι να αδυνατίζουμε το Κέντρο Υγείας Νεάπολης πχ για να ενισχύσουμε τους Μολάους κι αυτό είναι λάθος. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Εδώ πέρα έχει γίνει μια μεγάλη προσπάθεια και δημιουργήθηκε ο τομέας ΕΚΑΒ των Μολάων και απ' ότι ξέρετε και με μεγάλη πίεση από τη δημοτική αρχή και από τον κ. Δήμαρχο και ομόφωνα ψηφίσαμε τότε και φτιάξαμε και το χώρο, το θυμάστε πολύ καλά, αλλά δυστυχώς παρόλο που είχαμε πάρει διαβεβαιώσεις ότι θα το στελεχώσουν, ακόμη δεν έχει στελεχωθεί ο τομέας ΕΚΑΒ των Μολάων και αυτό δημιουργεί ένα τεράστιο πρόβλημα επιπλέον σε όλα αυτά τα προβλήματα που έχουμε. Είχαμε πάρει υποσχέσεις, έχουν μείνει ακόμα στις υποσχέσεις.

κα Αναγνωστοπούλου: Κι εγώ θέλω να πω ότι θα στηρίξουμε ό,τι ψήφισμα θέσουν οι εργαζόμενοι, σίγουρα είμαστε στο πλευρό τους, αλλά επειδή δεν έχω αυταπάτες και πιστεύω ότι όταν η γενική πολιτική είναι εχθρική και όταν υπάρχει μια υποβάθμιση τόσο μεγάλη στο χώρο της υγείας, μου φαίνεται πάρα πολύ δύσκολο να σωθεί το Νοσοκομείο το δικό μας, να αποτελέσει εξαίρεση. Κάθε προσπάθεια μπορεί να γίνει και μας βρίσκει θετικούς, απ' την άλλη βέβαια όταν απευθύνονται και οι εργαζόμενοι σε βουλευτές πρέπει πρώτα απ' όλα να σκεφτούν ότι όλα αυτά που συμβαίνουν στο νοσοκομείο είναι συνέπεια μνημονιακών επιλογών και κάποιοι βουλευτές, τους ξέρουμε, έχουν ψηφίσει αυτά τα μνημόνια. Οπότε δε μπορούμε να το ακυρώνουμε κι αυτό, να ζητάμε δηλαδή βοήθεια από ανθρώπους οι οποίοι έχουν φέρει και την ισοπέδωση και έρχονται τώρα ως βοηθοί και σωτήρες.

κ. Χριστάκος: Εν συντομία θα πω, επειδή έχω υπηρετήσει στο Κέντρο Υγείας στο Δ.Σ. την περίοδο 2004-2009 και την περίοδο που αναφέρατε, και επειδή είχα υπηρετήσει με μεγάλη ασχολία, δηλαδή σε καθημερινό επίπεδο πήγαινα στο νοσοκομείο, περνούσα απ' όλα τα τμήματα, κοίταζα τα προβλήματα, ήμουν πάνω στους εργαζόμενους, ήξερα τι μεγάλος αγώνας γίνεται από τους εργαζόμενους. Οι μετέπειτα επισκέψεις μου και ειδικά τον τελευταίο καιρό, την περίοδο αυτή, δείχνουνε μία συρρίκνωση του ιδρύματος και το οποίο είναι αποτέλεσμα βέβαια ότι η διοίκηση έχει περάσει αλλού και είναι ο συγγενής ο φτωχός εδώ. Δεν ήταν τόσο τραγικά τα θέματα που είπατε στη Νεάπολη τότε το 2009, δεν είχαμε φτάσει σε τέτοιο σημείο. Υπήρχαν τότε θέματα που είχαν αναπτυχθεί στο νοσοκομείο με τη ΜΤΦ που ιδρύθηκε, είχαμε κάποια θέματα αλλά δεν ήτανε στο επίπεδο αυτό που τα είπατε. Δε νομίζω, ήμουν μέσα, ήμουν ενεργός. Η πραγματικότητα είναι ότι το πεδίο της υγείας είναι ένας χώρος που προσφέρεται εύκολα για πολλές εντυπώσεις και πολλά σλόγκαν, αλλά δεν ήταν ακριβώς έτσι.

κ. Πρόεδρος: Στηρίζουμε με κάθε τρόπο.

Κατόπιν των ανωτέρω, το Δημοτικό Συμβούλιο:

Αποφασίζει Ομόφωνα

Στηρίζει το αίτημα του Συλλόγου Εργαζομένων του Νοσοκομείου Μολάων, το οποίο έχει ως εξής:

- Αυτονομία - Αυτοτέλεια του Νοσοκομείου Μολάων με δική του Μορφή-Σφραγίδα-Οργανισμό, καθώς οι λόγοι που καθιστούν επιτακτική την ανάγκη αυτή είναι αδιαπραγμάτευτοι και είναι το κριτήριο των μακρινών αποστάσεων από επόμενες Υγειονομικές Μονάδες, οι ορεινοί όγκοι, το κακό οδικό δίκτυο της Νότιας Λακωνίας, η αύξηση της επισκεψιμότητας κατά τους θερινούς μήνες και εορταστικές περιόδους.

Η Απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 65/2017.

Αφού συντάχθηκε το πρακτικό αυτό υπογράφεται όπως πιο κάτω.

Ο Πρόεδρος
Αβδούλος Σπύρος

Η Γραμματέας
Χαραμή – Νατιώτη
Αλεξάνδρα

Τα Μέλη
Βελιώτης Ευστάθιος *Αντιπρόεδρος Δ.Σ.*
Καλογερίνης Ηλίας *Αντιδήμαρχος*
Κουτσονικολής Χαράλαμπος *Αντιδήμαρχος*
Μαυρομιχάλης Κων/νος *Αντιδήμαρχος*
Σουρλάς Ιωάννης *Αντιδήμαρχος*
Τραϊφόρος Παναγιώτης *Αντιδήμαρχος*
Χριστάκος Σταύρος *Αντιδήμαρχος*
Αλειφέρη Παναγιώτα
Βουνελάκης Γεώργιος
Γεωργακάκου Αικατερίνη
Κολλιάκος Ιωάννης
Παπαδάκης Πιερρής
Παπούλη Δέσποινα
Πετράκης Χρήστος
Τσαφατίνου Κατερίνα
Δουμάνη Σοφία
Κουλουβάκος Βασίλειος
Σταθάκης Νεκτάριος
Αναγνωστοπούλου Ελένη

Ακριβές Απόσπασμα
Η Ειδική Γραμματέας

Παπαδάκη Ευγενία